

Alberte Winding på vej ind i en ny fase: "Det bobler indeni," siger hun.

SANGERINDE ALBERTE WINDING:

"Jeg blev først rigtig teenager efter de 40"

Evigt unge Alberte Winding er på vej mod de 50. Et spændende og lidt skræmmende sted, der får hende til at tænke: 'Hvad nu?'.

AF ISABEL FLUXÁ ROSADO / FOTO: JAKOB KIRK

Elin Alberte Leonore Winding (48)

FØDT: 23. august 1963. Datter af Thomas Winding og Lulu Gauguin. Oldebarn af maleren Paul Gauguin. Er vokset op i København, Tisvilde og Ærø. Har syv halvsøskende, heriblandt musikerne Kasper Winding og Aske Bentzon (som spillede Aske i *Bamses Billedbog*, hvor Alberte spillede Luna). **JOB:** Komponist, sangerinde, forfatter, skuespiller. Har blandt andet skrevet to ungdomsbøger, *Barbara Tristan Møllers hemmelige dagbog* og *Barbara Tristan Møllers svære begyndelser*, romanen *Tisvilde Strand* for voksne samt en bog med gode råd om hjertesorger til unge piger, *Albertes pigebog*. Aktuel med sit 14. album, *Fjerde til Venstre*.

PRIVAT: Har levet sammen med musikeren Jan Rørdam fra 1983, til parret blev skilt i 2001. De har to børn sammen, Josefine på 23 og William på 20 år.

➤ *Det er mit liv, du danser til. Det var min klub først, det er, som om her var sjovere, før du kom (...). Nu er det dig, det hele handler om. Du er så cool, jeg er tom. (...) Gamle jas, det er mærkeligt, at du hænger her. Tag hjem, min ven, du bor her ikke mere.*

Sådan lyder det råt for usødet på Alberte Windings elektroniske radiohit *Min klub først* fra hendes seneste album, *Fjerde til Venstre*. Sangen, som hun synger i duet med sin egen datter, Josefine, handler om en mor, der går i byen de samme steder som sine børn.

Ganske vist er det kun sket én gang, at Alberte Winding har måttet sende en sms til Josefine, fordi hun var på vej ind på en klub, hvor hun vidste, at datteren også kommer, men det kunne godt ske. For selv om festerne er blevet lidt færre efter de 40, bruger snart 50-årige Alberte Winding stadig storbyen, som hun bor lige midt i.

"Jeg har ikke længere det store behov for at gå på klubber, men når jeg er ude sammen med mine venner, som er i alle aldre, følger jeg bare med, hvor de nu går hen. Det er samtalen i godt ➔

“Jeg kan ikke længere krukke med, at nu er jeg gammel, og så siger de andre: ‘Neej, du er da ikke’.”

selskab, som interesserer mig mest. Men det er også skønt at danse, og jeg kan stadig godt lide en god fest. Jeg kender ikke nogen, der er holdt op med at gå i byen,” siger hun.

Alberte Winding er en kvinde med mange aldre, men ifølge fødselsattesten bliver hun 48 den 23. august. En alder, hvor festen altså langt fra er slut, og der venter mange fejring forude. Men også en alder, som hun samtidig oplever lidt som en skumringstime.

“Hvis jeg skal give en tilstandsrapport, så har jeg det rimeligt godt, men der er også noget at skumre over. Der er både en udvikling og en afvikling. Nogle dage går det mig på, at jeg snart er 50, men det er også lidt spændende.”

Alberte Winding er ofte blevet kaldt den evige teenager. Måske fordi hendes hjerte banker særligt for børnene og de unge. Men hun føler selv, at hun først prøvede at være rigtig teenager efter de 40, og det gør det måske sværere at være på vej mod 50.

“Jeg kan ikke længere krukke med, at nu er jeg gammel, og så siger de andre: ‘Neej, du er da ikke’. Nu er jeg ældre, og der er sket en forandring, både fra dengang jeg som 28-årig var nygift, havde små børn og var i fuld gang med musikkarrieren, og fra da jeg som 38-årig nyskilt skulle finde ud af at være alene, rende i byen og være teenager igen, samtidig med, at jeg sørgede,” siger Alberte Winding.

Den nye følelse handler dog ikke ret meget om slaskede arme og rynker mellem øjnene. Faktisk fik Alberte Winding først selv følelsen af at være attraktiv, da hun kom i 40'erne og fik det rigtig godt med sin egen krop.

“Min ungpige krop røg jo allerede, da jeg fik barn som 25-årig, og jeg går egentlig kun op i det fysiske forfald, indtil det er overstået, så er der jo ikke længere så meget at gøre. Men jeg kan da så småt godt mærke alderen på min krop, så nu er antallet af løbeture sat op.”

Til gengæld gør hun sig en del tanker om livet fremover. Og har det blandet med det.

“Jeg veksler mellem at tænke: ‘Shit, nu skal jeg snart give afkald på 40'erne, på det at kunne få børn og måske lidt på det med at være på *babe*-listen’. Men det er også spændende, og det bobler indeni i forhold til at møde noget nyt. Hvad kommer der nu? Måske får jeg rejst mere, måske får jeg en hæderspris, måske bliver jeg respekteret mere? Jeg vil prøve at blive mere rummelig, flyde mere ud og nyde livet, ikke være så bange for at miste.”

Hjertets professor

Alberte Winding bor midt i København med udsigt til Nørreport Station, så bylivet ligger lige for. Men hun elsker også at være hjemme. Så meget, at hun har indspillet *Fjerde til venstre* i sin lejlighed sammen med gode venner fra musikbranchen. De fleste af sangene på albummet er afdæmpede, teksterne reflekterende og personlige og en del af musikken akustisk med lyden af en kaffebrygger og en anelse tristhed i baggrunden. Melankoli og sorg har været en bestandig del af Alberte Winding, siden hendes

mor tog livet af sig selv, da Alberte kun var otte år.

“Den alder, otte år, er frosset fast i min sjæl. Det kan godt være, at jeg ikke havde været så melankolsk, hvis jeg ikke havde mistet min mor så tidligt. Så havde jeg nok været mere glad og mere vild.”

Med årene har hun formået at bearbejde sorgen over tabet af sin

3 bedste fester

“En juleaften da børnene var små, og vi holdt jul med min far og hans kone. Det var en meget rolig og kærlig jul, sådan en man forsøger at efterleve fremover, og som man kun oplever én gang. Ungerne var så tilfredse. Næste dag tog vi til Thailand og glemte alt om jul og gaver, mens vi svømmede ud af vinteren.”

“Min 40-års-fødselsdag, fordi jeg følte mig som en på 18, med flere penge, gamle venner og en større lejlighed.”

“Jeg har tit en god fest. Så tredjepladsen må gå til alle de gange, jeg sidder og snakker dybt med mine venner, på en plet græs i hjørnet af nogens havefest.”

mor og vende den til noget konstruktivt, blandt andet ved at hjælpe andre sorgramte børn, der har mistet deres forældre, og som ambassadør for Børns Vilkår.

“De børn og jeg har virkelig noget til fælles, og for dem kan jeg sagtens genfortælle min historie og berette, hvor helvedes ondt det gør. Der er noget særligt ved børn; deres helingsproces, evnen til at rykke sig, at lære noget, at tro på noget og at forstå det lyse i det mørke. Ungerne er gode til at være midt i sorgen. De taler om den, de græder, og så er der pause, og alle spiller stikbold og råber og griner.”

Også når det handler om hjertesorger og kærlighedens smerte strækker Alberte Winding gerne en hånd ud, især til teenagepiger. Hun ved, hvor svært den slags kan være, for det er det også stadig for hende.

“Jeg vil gerne være ‘hjertets professor’ for børn og unge. Deres problemer gør ondt på mig, og jeg er god til at bruge mine erfaringer til at løse andres problemer.”

Hun har selv haft mange hjertesorger, men er ikke blevet klogere på kærligheden med årene.

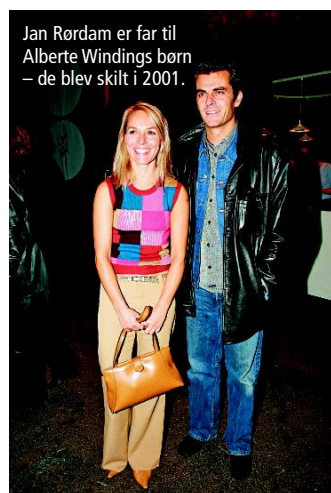
“Jeg kvajer mig stadig. Jeg græder nemt og bliver meget ked af det, hvis jeg bliver såret eller efter et brud. Jeg kan godt blive flov over, hvor ked af det jeg bliver. Men jeg vil ikke opgive eller undvære kærligheden. Men jeg kan jo ændre mening – spørg mig igen, når jeg bliver 58! Ha, ha...”

Alberte Winding mødte den store kærlighed i musikeren Jan Rørdam som helt ung. De lavede musik sammen, blev gift og fik to børn. I 2001 blev de skilt efter 17 år. I dag er de bedste venner, men det var et hårdt slag dengang.

“Det var enormt hårdt for mig at skulle lære at være alene. Det var jeg bange for og dårlig til. Men jeg blev jo nødt til det. Jeg fik nye ven-

Far Thomas, halvbror Kasper og Alberte Winding – kreative gener!

Jan Rørdam er far til Alberte Windings børn – de blev skilt i 2001.

Alberte Windings datter, Josefine Winding, har indspillet *Min klub* først med sin mor.

“Jeg kan stadig godt lide en god fest. Jeg kender ikke nogen, der er holdt op med at gå til fest eller i byen.”

“Nogle dage går det mig på, at jeg snart er 50, men det er også lidt spændende.”

BEKÆRTELSE FRA SAINT TROPEZ, HÅLSKÆDE FRA PHILOSOPHY BLES, SKO FRA FRIS & COMPANY

ner, der var single, og jeg mødte min nuværende bedste veninde, som jeg ringer sammen med hver dag. Nu har jeg lært, at jeg også har brug for at være alene, og jeg nyder det, når det er for et par dage, men jeg har ikke lyst til at leve alene.”

Der har været et par kærester siden Jan, og der er også en nu. Han hedder Alexander, og meget mere behøver vi ikke at vide om det. Den ideelle kernefamilie er brudt, men:

“Forleden havde vi en fest heroppe, og alle var her. Børnene, Jan, Alexander, resten af orkestret. Vi jammede musik og sang sammen og havde det så skønt. Det var et godt billede på vores nye familie.”

Winding-familiens kreative gen

Alberte Winding stammer selv fra en varm og kreativ familie. Hendes far var som bekendt Thomas Winding, manden med den bløde, rolige stemme, som stadig får voksne til at svømme hen i barndommens nostalgi. Siden Alberte Winding var barn, arbejdede de to sammen flere gange, blandt andet i tv-programmer.

I 2008 mistede Alberte Winding og hendes halvsøskende deres far efter længere tids sygdom. Nu vil de udstille hans illustrationer og malerier. Der er nemlig ikke ret mange, som ved, at Thomas Winding ud over at være en blændende fortæller i blandt andet børneprogrammer også var en kunstner, der kunne noget med farver. Mange af hans billeder pryder væggene i Alberte Windings lejlighed. Hun peger hen på sin råhvide, afskallede kommode.

“Den havde han nok malet gul, mens han stod i sine orange bukser. Han maledede billeder, men også stuerne og møblerne blev malet i koboltblå og skrigpink. Han var meget inspirerende som menneske.”

Familien Winding har i generationer været genetisk disponeret for kunst, musik og kreativitet, og der er også tradition for succes, når familien samarbejder om tingene.

3 ting, der gør mig ked af det

“At noget er gået i stykker i et andet menneske, og at det ikke virker, som om det kan fikses igen.”

“Manglende respekt på grund af manglende empati eller nysgerrighed. Både når jeg selv opfører mig sådan, og når jeg mærker det fra andre. Begge dele er det, jeg flipper mest ud over. Det gør mig virkelig pissesur.”

“Når jeg er uvenner med min familie eller mine venner. Av, det er jeg ikke god til at tackle.”

Vidste du, at...
...Alberte som helt ung gjorde rent i ti år, før hun besluttede sig for at blive musiker?

Sangerinden Alberte in action.

Bamse fejrer 20 års fødselsdage. Alberte Winding med blandt andre Lars Bom og Søren Hauch-Fausbøll.

Til Åh Abe-koncert i Valbyparken i 2006. Fra venstre Kaya Brüel, Alberte Winding, Mek Pek og Martin Bryggmann.

“Nu har jeg lært, at jeg også har brug for at være alene.”

“Vi kan bruge symbiosen til meget, og det er skidesjovt. Tingene bliver tit bedre i kollektivet. Jeg sagde tit, at nu skulle jeg ikke lave mere med min far, men så gjorde vi det alligevel.”

Thomas Winding var også med til at opfinde figuren Bamse – den store gule bamse, der senere fik makkeren Kylling og veninden Luna, som Alberte Winding spillede i tv-programmet *Bamses Billedbog*. En rolle, som ikke er helt let at ryste af sig trods det, at hun har 25 år i musikbranchen bag sig.

“Jeg bliver stadig spurgt – især af de unge i 30'erne på barerne – om jeg ikke er ‘hende Luna fra Bamse og Kylling’. Når det sker, så går jeg hjem! Det er der ikke meget *babe*-faktor over,” griner Alberte Winding.

Den kreative strøm, der flyder i Alberte Windings årer, rækker dog meget længere. Vi kender hende jo både som børnenes Alberte, rockens Alberte, visesangens Alberte og i de senere år som forfatteren Alberte. Lige nu arbejder hun på en novellesamling for voksne i alle aldre, har et par småbørnsbøger på vej og andre projekter målrettet unge. Oveni venter en række live-optrædere på spillesteder landet rundt. Måske kommer der også en ny plade med viser, rock eller skrammelmusik.

“Jeg er god til at lave mange ting på en gang,” som hun siger.

Bedre til at blive gammel

Alligevel er det, som om tempoet er sat lidt ned. I hvert fald inden i hovedet.

“Jeg er meget mindre rastløs nu, og det skræmmer mig. Jeg tænker: ‘Hov, hvad er nu det? Den motor skal da være der’,” siger hun.

Samtidig handler det også om en større modenhed – og dermed en evne til at sige nej til noget uden at føle, at hun går glip af det.

“Sidste sommer kom jeg aldrig ned til en fest i Tisvilde, jeg var inviteret til. Jeg gad ikke at tage fint tøj på. Jeg sad i stedet og læste en masse bøger, lyttede til vandet og tænkte over mit liv.”

Alberte Winding synes ikke selv, at hun er så god til at blive ældre. Men det går fremad.

“Jeg bliver bedre til at acceptere, at det er en del af mig, og pludselig forsvinder smerten ved at have gigt i tæen, at bruge læsebriller og opleve øjeblikke, hvor jeg gerne vil have små børn igen.”

Alberte Windings egne børn er i 20'erne nu, og indimellem, når hun ser på billeder af dem, kan hun godt savne, dengang de var små og ville nusses.

“Det er tarveligt at sige, for jeg er jo vild med dem nu, men når jeg kigger på billederne, så rykker det lige sådan: ‘Av, hvor er de blevet store!’. Det er, som om der lige er nogle år, efter børnene er blevet store, hvor det hele er en ‘fej’ for os mødre, indtil vi får de der nye babyer – børnebørnene!”

Giver faklen videre

Som mor til store børn lægger Alberte Winding vægt på ikke at være i vejen og være irriterende, selv om det ikke altid lykkes. Hun har stor respekt for sine børn og det, de siger. Men hun er ikke venner med sine børn og anser sig langt fra at være en fantastisk tjekket mor. Alberte Winding og hendes børn griner meget og ses ofte, men de taler ikke om alt, og der kan godt

3 ting, der gør mig glad

“Videnskabelige nyheder, som for eksempel: ‘Vi er nu tæt på at kunne helbrede AIDS, eller: ‘Formodet uddød fiskeart genfundet i Ny Guinea’.”

“En ny bog og mødet med en ny yndlingsforfatter er næsten mirakuløst.”

“Begge børn henslængt på sofaen og glæden ved at servere et stykke halvbrændt ristet brød og en kop kaffe. Det er en gave at have en funktion i en familie. Det er noget, jeg glemmer, når de ikke er på besøg, og som overvælder mig, hver gang de dukker op.”

gå en uge, uden at hun hører fra dem. Hvis hun ellers ikke selv griber telefonen.

“Mine børn fortæller mig de ting, hvor det er vigtigt, at jeg også er med. Da de var teenagere, var de gode til at fortælle mig noget, hvis de syntes, de skulle stoppes i det. Hvis de ikke fortalte mig noget, ville de ikke stoppes i det,” fortæller Alberte.

“Jeg kunne da godt blive lidt overrasket i de tilfælde, hvor de ikke ville stoppes, men det var ikke sådan, at jeg råbte: ‘Ryger du?!’ eller: ‘Drikker du?!’ Det kom ikke bag på mig, vel? De har haft deres privatliv, men jeg har været involveret nok til at kunne føle, om de var glade eller kede af det.”

At komme med gode råd til sine børn afholder hun sig fra:

“Jeg tror ikke, at de kan bruge mine råd til så meget. De kan lytte, mærke, se og overveje, om de vil efterligne. Min datter siger, at jeg har lært hende integritet. Har jeg? Det er jeg edderbankeme stolt over! For hun er godt nok sej. Mine børn er simpelt hen så enormt kloge og sjove ad h ... til, at jeg ikke kan råde dem til noget, de ikke selv gør bedre.”

Der er heller ikke det mindste stik af jalousi over, at det nu er børnenes tur, de har en masse spændende til gode og kan kun se fremad, mens Alberte Winding selv står midt i det og både kan se frem og en hel del tilbage. Heller ikke selv om det lyder sådan på *Min klub nu*.

“Livet er en interessant kamp, og jeg tror ikke, der er mange af os, der har taget den, som har lyst til at tage den forfra igen. Det er skønt at give faklen videre, og fordi ungdommen tager over, så er lyset jo ikke helt slukket.”

Mon ikke Alberte Winding bliver på *babe*-listen lidt endnu?

